

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Puola) on esittänyt 5.9.2014 – ROZ-SWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna v. Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

(Asia C-418/14)

(2014/C 462/20)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ROZ-SWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Vastapuoli: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ 5 artiklaa, luettuna yhdessä 2 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan 4 kohdan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä 6.12.2008 annetun valmisteverolain (Dz. U., 2009, nro 3, järjestysnumero 11 muutoksineen; jäljempänä valmisteverolaki) 89 §:n 16 momentissa säädetylle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan lämmitysöljyyn on sovellettava moottoripolttoaineelle säädettyä verokantaa, jos verovelvollinen ei täytä valmisteverolain 89 §:n 14–15 momentissa säädettyä muodollista vaatimusta?
- 2) Onko suhteellisuusperiaate esteenä valmisteverolain 89 §:n 14–15 momentissa säädetylle muodolliselle vaatimukselle, jonka mukaan polttoöljyille säädetyn alennetun valmisteverokannan soveltaminen edellyttää yhteenvedon laatimista hankkijoiden ilmoituksista ja sen jättämistä lakisääteisessä määräajassa riippumatta siitä, täytyykö aineellinen edellytys eli polttoaineen myynti lämmitykseen?
- 3) Onko sellainen valmisteverolain 89 §:n 16 momentissa säädetty seuraus suhteellisuusperiaatteen mukainen, jonka mukaan käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa myyjältä kannetaan valmistevero, joka on laskettu moottoripolttoaineelle (valmisteverolain 89 §:n 4 momentin 1 kohta) säädetyn verokannan mukaan lämmitysöljylle, koska valmisteverolain 89 §:n 14–15 momentin sisällössä säädettyä muodollista vaatimusta ei täytetä?

⁽¹⁾ EUVL L 283, s. 51

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 18.9.2014 – DHL Express (Italy) srl ja DHL Global Forwarding (Italy) SpA v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-428/14)

(2014/C 462/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: DHL Express (Italy) srl ja DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Vastaaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Muut osapuolet

Schenker Italiana SpA. ja Agility Logistics srl

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 101 artiklaa, SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 11 artiklaa tulkittava siten, että

- 1) kansallinen kilpailuviranomainen ei voi poiketa omassa soveltamiskäytännössään Euroopan kilpailuviranomaisten verkostossa määritellyistä ja hyväksytyistä keinoista eikä erityisesti leniency-malliohjelmasta pääasian kohteena olevan kaltaisessa tapauksessa, ilman että tämä olisi ristiriidassa unionin tuomioistuimen asiassa C-360/09 14.6.2011 antaman tuomion 21 ja 22 kohdan kanssa;
- 2) sakoista vapauttamista koskevan päävaatimuksen, jonka yritys on esittänyt tai aikoo esittää komissiolle, ja sen kansalliselle kilpailuviranomaiselle saman kartellin osalta esittämän sakoista vapauttamista koskevan yksinkertaistetun vaatimuksen välillä on sellainen oikeudellinen yhteys, että kansallinen kilpailuviranomainen – siitä riippumatta, mitä yhteistyöstä kilpailuviranomaisten verkostossa annetun komission tiedonannon 38 kohdassa määrätään – on vuoden 2006 verkoston malliohjelman 22 kohdan (josta on tullut vuoden 2012 verkoston malliohjelman numeroinnissa 24 kohta) ja siihen liittyvän 45 selittävän huomautuksen (josta on tullut 49 selittävä huomautus vuoden 2012 verkoston malliohjelman numeroinnissa) perusteella velvollinen a) arvioimaan sakoista vapauttamista koskevaa yksinkertaistettua vaatimusta päävaatimuksen valossa sillä edellytyksellä, että yksinkertaistettu vaatimus on tarkasti päävaatimuksen sisällön mukainen; b) toissijaisesti – jos se katsoo, että vastaanotetun yksinkertaistetun vaatimuksen aineellinen soveltamisala on suppeampi kuin saman yrityksen esittämän päävaatimuksen, jonka osalta komissio on tehnyt ehdollisen päätöksen yrityksen vapauttamisesta sakoista – ottamaan yhteyttä komissioon tai kyseiseen yritykseen selvittääkseen, onko tämä todennut yksinkertaistetun vaatimuksen esittämisen jälkeen sisäisiä tutkimuksiaan jatkettuaan konkreettisia ja erityisiä esimerkkejä menettelytavoista segmentissä, jonka sakoista vapauttamista koskevan päävaatimuksen väitetään kattavan mutta jota yksinkertaistettu vaatimus ei kata;
- 3) kansallinen kilpailuviranomainen, joka pääasian oikeudenkäynnin tosiseikkojen tapahtuma-aikana sovelsi pääasian kohteena olevan kaltaista leniency-ohjelmaa, sai vuoden 2006 verkoston malliohjelman 3 ja 22–24 kohdan sekä niihin liittyvien 8, 41, 45 ja 46 selittävän huomautuksen nojalla sekä vuoden 2012 verkoston malliohjelman 24–26 kohdalla ja niihin liittyvillä 44 ja 49 selittävillä huomautuksilla tehtyjen muutosten perusteella hyväksyttävästi ottaa vastaan tietyistä salaisesta kartellista, jonka osalta ensimmäinen yritys oli esittänyt tai aikoi esittää komissiolle sakoista vapauttamista koskevan päävaatimuksen, a) ainoastaan kyseisen yrityksen esittämän sakoista vapauttamista koskevan yksinkertaistetun vaatimuksen tai b) myös sellaisten eri yritysten esittämät sakoista vapauttamista koskevat yksinkertaistetut vaatimukset, jotka olivat esittäneet komissiolle sakoista vapauttamista koskevan päävaatimuksen, ”joka ei ollut hyväksyttävissä”, tai sakkojen lieventämistä koskevan vaatimuksen, erityisesti silloin, jos näiden viimeksi mainittujen yritysten päävaatimukset oli esitetty sen jälkeen, kun ensimmäinen yritys on ehdollisesti vapautettu sakoista.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Karlsruhe (Saksa) on esittänyt 23.9.2014 – Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff

(Asia C-438/14)

(2014/C 462/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Karlsruhe

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Muut osapuolet: Stadt Karlsruhe, Standesamt ja Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe